

धर्मस्थेवाभिकामार्थं मम चेवाभिचोदनात् ।
 प्रव्राजय सुतं रामं त्रिः खलु त्वां ब्रवीम्यहं ॥ ९ ॥
 समयं च ममार्येमं यदि त्वं न करिष्यसि ।
 अग्रतस्ते परित्यक्ता परित्यक्ष्यामि जीवितं ॥ १० ॥
 एवं प्रचोदितो राजा कैकेया निर्विशङ्कया ।
 नाशकत् पाशमुन्मोक्तुं बलिरिन्द्रकृतं यथा ॥ ११ ॥
 उद्भ्रान्तकृदयश्चापि विवर्णावदनोऽभवत् ।
 स धुर्यो वै परिस्पन्दन् युगचक्रान्तरं यथा ॥ १२ ॥
 विह्वलाभ्यां च नेत्राभ्यामपश्यन्निव भूमिपः ।
 कृच्छाद्विर्येणा संस्तभ्य कैकेयीमिदमब्रवीत् ॥ १३ ॥
 यस्ते मन्त्रकृतः पाणिरग्नौ पापे मया धृतः ।
 तं त्यजामि स्वयं चापि तव पुत्रं सह त्वया ॥ १४ ॥
 प्रयाता रजनी देवि सूर्यस्योदयनं प्रति ।
 अभिषेकं गुरुजनस्त्वरयिष्यति मां ध्रुवं ॥ १५ ॥
 रामाभिषेकसंभारैस्तदर्थमुपकल्पितैः ।
 रामः कारयितव्यो मे मृतस्य सलिलक्रियां ॥ १६ ॥
 सपुत्रया त्वया नैव कर्तव्या सलिलक्रिया ।
 व्याकृन्तास्यशुभाचारे यदि रामाभिषेचनं ॥ १७ ॥
 न शक्तोऽद्यास्म्यहं द्रष्टुं दृष्ट्वा पूर्वं तथासुखं ।
 कृतकृषं कृतानन्दं पुनर्जनमवाप्नुखं ॥ १८ ॥